

manden udpege af arbejdernes organisationer. I sikkerhedsudvalgene er arbejderrepræsentanternes stilling relativ stærk, fordi de så nøje kender de lokale forhold. Denne fordel kan ikke overføres til branchesikkerhedsrådene, og arbejdsgiverrepræsentanternes større generelle tekniske viden vil let komme til at dominere. Det vil være vanskeligt straks at nå til den rette løsning for organisation af branchesikkerhedsråd; der bør derfor være så stor åbenhed som muligt om forhandlingsprotokoller o. lign., så større kredse kan få indsigt i, hvilke problemer der arbejdes med, og vurdere om den foreløbige arbejdsform er den rette.

Kap. 4 Almindelige pligter.

ad Kap. 4. I alm. lovs § 3 stk. 5 haves en sikring for at ansvar kan gøres gældende overfor rette ansvarlige. Dennes §'s bestemmelser er i nærværende lovforslag fordelt på flere forskellige paragraffer. Som en slags „sikkerhedsventil“, kunne det måske være ønskeligt at bibeholde en paragraf svarende til alm. lovs § 3 stk. 5.

ad § 18. „De ansattes sikkerhedsrepræsentanter har ret til at —“. Denne formulering lyder ikke tilstrækkelig vidtgående. § 18 vil med rimelighed kunne sammenlignes med SEC. 6 (b) (6) i den amerikanske arbejderbeskyttelseslov OSHA fra 1970. Denne paragraf (6) omhandler midlertidige tilladelser til at afvige fra de standarder, som er fastsat. Det skal her nøje fastslås hvorledes de ansatte beskyttes i denne periode, samt hvorledes og hvornår arbejdsgiveren kan påbegynde og kan gennemføre de nødvendige ændringer. Hele afgørelsen skal være opslået på de ansattes opslagstavle eller lign. sted, således at den tidsmæssige udvikling af forbedringerne kan følges af de på stedet beskæftigede.

Det burde overvejes om en tilsvarende formulering — altså en pligt for arbejdsgiveren til at informere i fuld udstrækning — ikke ville være formålstjenlig i den danske lov.

Det er naturligt at § 18 ikke pålægger arbejdsgiveren en pligt til information om mundtlige påbud, da der herved for let kan indløbe misforståelser, men sikkerhedsrepræsentanterne bør også være orienteret om mundtlige påbud, og en sådan informati-

onspligt bør derfor pålægges den tilsynsførende og eventuelt tilføjes til § 7 stk. 2.

ad § 23. Ifølge lovkommentaren til paragraf 23 fremgår det, at aftalen ikke nødvendigvis skal være skriftlig. Selve formuleringen af § 23 synes dog at indebære, at det drejer sig om en skriftlig aftale, idet der står: „at den tydelig skal angive i hvilket omfang ansvaret overdrages.“

Bortset fra nævnte modstrid mellem paragraffens ordlyd og kommentarens forekommer det mig at være en meget utryk situation for en arbejdsleder, hvis hans ansvarsområde kan være afhængig af fortolkning af en mundtlig aftale.

Med henvisning til ad § 11 ville jeg finde det ønskeligt, om man i § 23 tilføjede (som en betingelse for aftalens gyldighed) „at lederne havde fået tillagt tilstrækkelige myndigheder til at kunne overtage dette ansvar.“

ad § 28 stk. 2. Kommentaren til § 7 stk. 2 gælder også her.

ad § 28 stk. 3. Pligten for reparatører m. v. til at genindsætte sikkerhedsforanstaltninger er en nyttig regel i det ulykkesforebyggende arbejde, men denne lovparagraf lægger for stor en juridisk vægt på arbejdernes pligter, såfremt noget tilsvarende ikke nævnes under arbejdsledernes pligter.

Endvidere: De tilfælde hvor reparatøren forlader arbejdsstedet før arbejdets afslutning bør også tages med i den endelige formulering, for specielt i den situation bør den enkelte reparatør have store forpligtelser.

ad § 30 eller § 36. Returemballage: Mange ulykker skyldes at tom emballage (kemikalietromler) benyttes til andet formål eventuelt opskæres. Det kunne være ønskeligt om leverandører af kemikalier m. v. fik pligt til at forlange disse tromler retur til sagkyndig behandling.

ad § 30, stk. 1, 2. punktum. „Nødvendige og let forståelige anvisninger“. Burde der ikke af sproglige grunde stå: „Alle nødvendige anvisninger på et let forståeligt sprog.“

ad § 30, stk. 4. Der burde tilføjes: „Men har ansvar for at disse anvisninger er blevet fulgt.“

ad § 38, stk. 2, § 42, stk. 2, § 45, stk. 2, § 48, stk. 2. „Anerkendte normer - - - skal følges.“

Det forekommer at være nødvendigt